

ת"ד 7169/11/17 - מדינת ישראל נגד בנימין בני שאול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 7169-11-17 מדינת ישראל נ' שאול
תיק חיצוני: 370346/2017

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד אייל מדינת ישראל
עאמר ועו"ד ליאור דוד
נגד
נאשם באמצעות עו"ד טטלבוים בנימין בני שאול

החלטה

- מונחת לפני בקשה לביטול כתב האישום מחמת ההגנה של "זוטי דברים", כאמור בסעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ומחמת הגנה מן הצדק, מכח סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.
- נגד הנאשם הוגש כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של אי שמירת רווח, נהיגה בחוסר זהירות, והתנהגות הגורמת נזק.
- בהתאם לכתב האישום, ביום 19.8.17, בסמוך לשעה 21:10, נהג הנאשם בחוסר זהירות וללא ששמר רווח מהרכב שנסע לפניו. כתוצאה מכך לא הספיק לבלום ופגע בו. כתוצאה מהתאונה נהגת הרכב המעורב ו - 4 נוסעים נפגעו וכלי הרכב ניזוקו.
- בדיון שנערך לפני טען ב"כ הנאשם להגנת "זוטי דברים" ולטענת הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית. לשיטתו, עסקין בתאונה שהתרחשה עקב עומס תנועה, רכב הנאשם נסע במהירות אפסית, והנזקים שנגרמו לרכבים היו מינוריים (ב"כ הנאשם הפנה לדוח הבוחן בו צוין כי הנזקים בשני הרכבים קלים מאוד).
- ב"כ המאשימה טען מנגד כי יש לדחות הבקשה. אי הגשת כתב האישום, במקרה זה, היא אכיפה בררנית, היות שיש פצועים בתאונה. זאת ועוד, העובדה שהנזק מינורי אינה משליכה על העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום. בנסיבות מעין אלה, תאונה חזית-אחור, הכוללת פצועים, התביעה, ככלל, מגישה כתבי אישום. צוין כי הנפגעים היו אם ו - 4 ילדיה שנסעו ברכב המעורב.

הכרעה

הגנת "זוטי דברים"

4. הוראת סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, קובעת כלהלן:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

5. בספרו "על הדין בפלילים - חוק העונשין", מהדורה מעודכנת, תשס"ה-2004, חלק ראשון, עמוד 555, כותב כבוד הש' קדמי ביחס לסעיף האמור:

"זוהי הוראה.. שבאה להעניק לבית המשפט סמכות...ליטול ממעשה את פלילותו, בשל היותו "חסר משמעות" מן ההיבט של "האינטרס הציבורי וזאת - על אף שפורמלית, נתקיימו יסודות העבירה ומן ההיבט הטכני, העבירה נעברה...העבירה נעברה אך ה"נזק" הכרוך בה ל"עניין הציבורי" הוא כה פועט, שפלילות המעשה "נאלמת" .

בהמשך, בעמוד 556, כתב כבוד הש' קדמי:

"התנאים ליישום הסייג מפורטים בגוף ההוראה והם: אם "טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי" מלמדים כי "המעשה הוא קל ערך" והגישה הרווחת היא, שמדובר ב"תנאים" מצטברים, כאשר האחרון שבהם - "האינטרס הציבורי" הוא המכריע".

6. יש לנקוט משנה זהירות בדיני התעבורה טרם נקבע כי העבירה חוסה תחת כנפיה של הגנת "זוטי דברים" (ראה דברי השופט א' טננבוים (בדימוס) בתת (י-ם) 9514/08 מדינת ישראל נ' מילוא יגאל (27.3.08)). זאת, היות שבתחום התעבורה יכול ולא יהיה לדבר סוף, שכן בחלק מעבירות התעבורה יכול לסבור הנהג כי מדובר ב"זוטי דברים".

7. לעניינו, בנסיבות המפורטות בכתב האישום, לא מצאתי כי יש מקום להחיל ההגנה.

כאמור, הפסיקה קבעה 4 תנאים מצטברים להחלת הסייג: **טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי.**

בעניינו, עסקין בעבירות לכאורה אי שמירת רווח, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק. כתוצאה מהתאונה נפגעו הנהגת המעורבת ו - 4 ילדיה. עסקין בנסיבות של תאונת דרכים, הכוללת פצועים, שהאינטרס הציבורי באכיפתו הוא מובהק, ומכאן שאין מקום להחלת הסייג האמור.

8. בנוסף, לא מצאתי לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק ואכיפה בדרנית. כפי שציין ב"כ המשיבה, בנסיבות המתוארות בכתב האישום, המאשימה נוהגת להגיש כתבי אישום, למותב זה מוגשים, חדשות לבקרים, כתבי אישום, בנסיבות דומות, ואין עסקין באכיפה בדרנית.

לסיכום, נוכח האמור לעיל, הבקשה נדחית.

נקבע להמשך דיון ליום 7.5.2019 בשעה 11:00.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ט, 09 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.